

Obiecțiuni referitoare la modificările ce se doresc a fi aduse prin art. XVIII Codului fiscal - Articolul 101 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 1 al. 5 din Constituția României

Articolul 15 al. 1 și al. 2 din Constituția României

Articolul 16 al. 1 din Constituția României

Articolul 44 al. 1-4 din Constituția României

Articolul 56 al. 2 și 3 din Constituția României

Articolul 139 al. 1 și al. 3 din Constituția României

Articolul 147 al. 2 și al. 4 din Constituția României

Art. 6 din Legea nr 24/2000

1. Modalitatea de impozitare a pensiilor de serviciu introdusă prin noul articol XVIII încalcă dispozițiile articolului 56 al. 2 și al. 3 din Constituția României care dispun:

(2) Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.

(3) Orice alte prestații sunt interzise, în afara celor stabilite prin lege, în situații excepționale.

Dispozițiile articolului 56 al. 2 și al 3 Constituție au primit explicație pe larg în articolul 3 din Legea nr 227/2015, în cazul de față de interes fiind:

a) neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori și capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând prin nivelul impunerii condiții egale investitorilor, capitalului român și străin;

b) certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare care să nu conducă la interpretări arbitrare iar termenii modalitatea și sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceștia să poată urmări și înțelege sarcina fiscală ce le revine, precum și să poată determina influența deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale.

Modificările aduse Codului fiscal nu respectă nici cele două principii aintite din Codul fiscal care, transpuse în limbaj juridic civil, consființesc principiul egalității de tratament juridic

– articolului 16 al 1 Constituția României și principiul justei așezări a sarcinilor fiscale – articolul 56 al 2 Constituția României, dar și prevederile articolului 6 din Legea nr 24/2000.

Învederăm că orice modificare a sarcinilor fiscale trebuie să fie justificată de motive obiective, să se aplice unitar, să fie clară și predictibilă, să nu diferențieze contribuția fiscală pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni.

Amintim că prin decizia nr. 6/25.02.1993, Curtea Constituțională a stabilit că *realizarea unor excepții la impozitarea veniturilor pe criterii sociale, categorii de funcționari sau, desigur, pe criteriile enunțate de art. 4 alin. (2) din Constituție este o încălcare a egalității cetățenilor în fața legii. ( ) O fiscalitate care se îndepărtează de la regulile general admise, cât privește baza și cotele impozabile, categoriile de venituri etc., devine o fiscalitate discriminatorie dacă introduce criterii care afectează egalitatea în drepturi a cetățenilor. Fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze impozitele pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni. În această viziune juridică, prevederea legală care introduce un spor de impozit de 30% numai pentru o anumită categorie de funcționari este discriminatorie și contrară prevederilor art. 16 alin. (1) și art. 53 alin. (2) din Constituție.*

Prin decizia nr. 1304/13.10.2009, Curtea Constituțională a reținut că principiul așezării juste a sarcinilor fiscale impune ca plata contribuțiilor să se facă în același mod de către toți contribuabilii prin excluderea oricărui privilegiu sau discriminări, astfel ca, **la venituri egale**, contribuția să fie aceeași.

-Prin decizia nr. 1394/26.10.2010, Curtea Constituțională reține că principiul constituțional amintit (justa aplicare a sarcinilor fiscale) *implică un complex de condiții de care legiuitorul este ținut atunci când instituie anumite obligații fiscale în sarcina contribuabililor. Așa cum Curtea statua prin Decizia nr 6 din 25 februarie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr 61 din 25 martie 1993 fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze [...] pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni“. Prin urmare așezarea justă a sarcinilor fiscale trebuie să reflecte însuși principiul egalității cetățenilor în fața legii, prin impunerea unui tratament identic pentru situații identice și să țină cont, în același timp, de capacitatea contributiv a contribuabililor, luând în considerare elementele ce caracterizează situația individuală și sarcinile sociale ale acestora (...) Natura veniturilor nu constituie, din perspectiva textului de lege criticat, un criteriu pentru instituirea unei reglementări diferite.*

În primul rând amintim că nu există o dispoziție legală care să stabilească un sistem de impozitare diferit pentru veniturile obținute din pensii.

Pensia de serviciu a magistraților, la fel ca toate celelalte categorii de pensii de serviciu, sunt calculate avându-se în vedere un procent din baza de calcul reprezentată de indemnizația unui magistrat în activitate. NU s-a prevăzut, prin lege, că magistratul beneficiază de o pensie de serviciu formată dintr-o parte "contributivă" și o altă parte "necontributivă". Nici prin Legea prezentă nu se realizează o astfel de distincție pe criteriul contributivității, în continuare pensia magistratului reprezentând 80% din indemnizația brută și sporurile cu caracter permanent obținute în ultima lună de activitate, respectiv 80 % din media indemnizațiilor brute și a sporurilor cu caracter permanent corespunzătoare ultimelor 48 luni de activitate.

Prin urmare, pensia de serviciu a magistratului este o pensie al cărei quantum nu este stabilit prin raportare la contribuțiile pe care acesta le-a plătit în decursul timpului potrivit dispozițiilor în vigoare către bugetul de asigurări sociale, bugetul de asigurări de sănătate etc.

Împrejurarea că magistratului I s-au reținut (și I se vor reține) din indemnizația aferentă serviciului prestat contribuții fiscale legale, nu modifică caracterul unitar al venitului rezultat din pensie câtă vreme quantumul acesteia este unul fix, stabilit procentual prin raportare la indemnizația avută în activitate.

Este la latitudinea legiuitorului să stabilească quantumul pensiei prin raportare la o componentă contributivă și una necontributivă, însă **această modalitate trebuie stabilită prin lege și făcută cunoscută magistratului**, ca și în cazul oricărui alt cetățean, **anterior activării dreptului la pensie.**

A defalca quantumul venitului rezultat din pensie în componente necunoscute la momentul accesării dreptului, încalcă - corelativ dispozițiilor articolului 56 al. 2 și al 3 Constituție - și principiul neretroactivității legii civile prevăzut de articolul 15 al. (2) din Constituție. În acest sens amintim că indemnizația magistratului în perioada derulării activității nu a fost supusă aceluiași regim fiscal acordat altor categorii de salariați, magistratul cunoscând că va beneficia la momentul accesării dreptului la pensie de un venit reprezentat de un procent de 80% din quantumul brut al indemnizației.

Magistrații nu beneficiază de plata orelor suplimentare pentru serviciul prestat, iar serviciul public impune prezența în instanțe/parchete mai mult de 8 ore, în perioada sărbătorilor legale și a sfârșitului de săptămână. Indemnizația magistratului – care nu este una ridicată așa

cum se diseminează în spațiul public fără a fi însă apreciată prin comparație cu veniturile altor categorii profesionale – are în vedere și regimul incompatibilităților și interdicțiilor specifice funcției, pe care le cunoaștem și nu le mai amintim aici. Venitul magistratului în activitate este dat de indemnizația pentru serviciul prestat, eventual cumulat cu venitul obținut pentru funcții didactice deținute în învățământul universitar.

În situația în care se dorește o defalcare viitoare a pensiei de serviciu, cu indicarea concretă a părții necontributive, este necesar ca magistratului să-I fie recunoscute și acele drepturi de care beneficiază alte categorii de salariați, inclusiv plata orelor suplimentare. Însă la momentul actual magistratul nu beneficiază de plata orelor suplimentare, fiind lipsit și de alte drepturi conferite altor salariați, fiind imposibil de calculat retroactiv aceste beneficii financiare de la care a fost înlăturat, cu consecințe inclusiv asupra fondurilor CAS, CASS, impozit etc și de care ar fi putut beneficia în cadrul stabilirii unei părți contributive a pensiei de serviciu.

În aceeași ordine de idei, vă rugăm să observați că magistrații nu au beneficiat și nu beneficiază nici de sporul de vechime pe care alte categorii de salariați îl au și care ar putea mări baza de impunere, în condițiile în care unii dintre magistrații pensionari au derulat activități profesionale anterior numirii lor în funcție de către Președintele României, perioada contributivă a acestora pentru acea epocă fiind definitiv pierdută prin acordarea pensiei de serviciu.

Prin urmare, stabilirea la acest moment a unei așa numite părți contributive/necontributive a pensiei, fără luarea în considerare a tuturor aspectelor apreciate în cazul altor salariați, încalcă nu doar principiul egalității de tratament juridic, ci și dispozițiile constituționale care consființesc dreptul de proprietate (articolul 44 al. 1-4 Constituția României)

Toate aceste chestiuni, inclusiv cele referitoare la incompatibilități și interdicții raportate la rolul și locul unui magistrat într-o societate democratică, inclusive dreptul de a dispune asupra plății contribuțiilor pe care magistratul le-ar fi putut dobândi anterior numirii în funcție, au fost apreciate la momentul catalogării venitului salarial ca și indemnizație – venit salarial unic, motiv pentru care și pensia de serviciu reprezintă un procent din acea indemnizație, neputând fi raportată la eventuale contribuții plătite din acel venit potrivit dispozițiilor legale. Acesta este și motivul pentru care Statutul magistratului este prevăzut printr-o lege specială, unde sunt cuprinse inclusiv prevederi privind dreptul și cuantumul pensiei de serviciu, pensie/indemnizație care nu este formată dintr-o parte contributivă și o parte necontributivă.

Insistăm și reafirmăm:

- împrejurarea că din indemnizația de serviciu a magistratului se rețin lunar, potrivit dispozițiilor legale, contribuțiile și taxele la care sunt obligați toți cetățenii României, nu presupune că pensia magistratului este formată dintr-o parte contributivă și una necontributivă. Iar aceasta atât vreme cât statul nu a înțeles să stabilească procentual – așa cum a făcut-o atunci când a stabilit procentul din indemnizație cu titlu de pensie de 80% – valoarea compensației pe care o acordă magistratului pensionar și pe care o acordă alături de suma ce ar putea fi stabilită ca pensie în sistemul public.
- de esența *contributivității* este aprecierea întregii perioade în care o persoană a contribuit la sistemul de asigurări sociale și care îi permite accesarea la dreptul la pensie după un anumit număr de ani; pentru a putea beneficia de pensie de serviciu, magistratul trebuie să aibă o vechime de minim 25 ani în activitate, perioadă care îi permite legal accesarea dreptului, perioadă care a fost luată în considerare ca fiind compatibilă cu regimul de restricții, interdicții și incompatibilități pe care nicio altă profesie nu le are.

Prin urmare, este falsă ipoteza potrivit căreia pensia magistratului este formată dintr-o parte contributivă și una necontributivă (compensatorie), câtă vreme acest fapt nu a fost stabilit (încă) în mod legal, fiind evident că resorturile acordării pensiei de serviciu într-un procent fix din ultima indemnizație de serviciu a fost apreciată inclusiv prin raportare la fluctuațiile fiscale care nu există în alte state europene și care, în cazul nesocotirii lor, lipsesc de conținut principiul independenței magistratului.

Codul fiscal nu prevede în articolul 64 tranșe sau cote de impozitare diferite pentru venituri rezultate din indemnizații sau pentru venituri rezultate din salarii. Impozitul se aplică pentru venitul realizat: asupra salariilor și asimilate salariilor, asupra pensiilor. Impozitul nu se aplică asupra unor componente ale venitului – parte contributivă sau necontributivă.

Prin Legea prezentă **NU SE MODIFICĂ** cota unică de impozitare de 10% pentru veniturile rezultate din pensii, astfel încât modificarea dispozițiilor articolului 101 Cod fiscal încalcă și prevederile **articolului 16 al. 1 Constituția României – egalitatea în fața legii**. Aprecierea unor alte cote de impozitare decât cele stabilite legal, printr-un artificiu legislativ care încalcă toate normele în vigoare, instituie în fapt ”o taxă” asupra venitului reprezentat de pensia de serviciu, cu trimitere efectivă la pensiile magistraților.

Legiuitorul are posibilitatea de a stabili cote de impozitare diferite, tot așa cum poate stabili (și a stabilit) categorii de venituri care nu sunt supuse impozitării. Însă în România, în

prezent, nu există decât o cotă de impozitare – UNICĂ – de 10%, prevăzută în articolul 64 Cod fiscal.

Legiuitorul are posibilitatea să stabilească, prin lege, că pensia de serviciu este formată dintr-o parte contributivă și o parte necontributivă, arătând în clar care este partea necontributivă. Însă la momentul de față, prin Lege, nu este prevăzută partea necontributivă (compensația) pe care statul o acordă la pensie magistratului.

În același timp vă rugăm să observați că *partea contributivă* care s-ar putea aprecia în prezent nu ar fi una legală, căci nu are în vedere celelalte beneficii pe care un alt salariat le-a avut în decursul timpului. Acest aspect, dacă se dorește a fi implementat trebuie făcut cunoscut astfel încât magistratul să poată aprecia asupra drepturilor sale prezente și viitoare.

Însă pentru pensiile aflate în plată sau pentru cei care îndeplinesc deja condițiile de pensionare, stabilirea retroactiv a unei componente contributive și a unei compensații pentru serviciul prestat încalcă principiul previzibilității și predictibilității legii, inclusiv principiul neretroactivității legii civile prevăzut de **articolul 15 al. 2 Constituția României**.

Prin stabilirea unor cote de impozitare cu raportare la o parte contributivă și o parte necontributivă a venitului obținut în carieră, în condițiile în care acest fapt nu a fost precizat în perioada în care magistratul/beneficiarul unei pensii de serviciu putea să contribuie la fondurile/bugetele naționale, încalcă atât prevederile **articolului 15 al. 1 și 2, articolului 16 al. 1 și articolului 56 al. 2 și 3 din Constituția României**, cât și dispozițiile **articolului 1 al. 5 din Constituția României**

Învederăm că impunerea unor așa numite praguri valorice – salariu mediu brut sau net pe economie – pentru calcularea unor impozite încalcă dreptul de proprietate pe care magistratul îl are cu privire la cuantumul pensiei, drept prevăzut de **articolul 44 al. 1-4 din Constituția României**.

Implicit Autoritatea legislativă recunoaște că nu există posibilitatea calculării în mod legal a sumelor reprezentând contributivitatea în cazul pensiilor de serviciu, cel puțin pentru pensiile aflate deja în plată (însă și pentru viitorii pensionari beneficiari ai pensiilor de serviciu, inclusiv cele militare), dar cu toate acestea alege să impună o altă cotă de impozitare decât cea impusă pensiilor din sistemul public de pensii – 10%.

În lumina noilor, așa zise, cote de impozitare, pentru suma ce reprezintă diferența între venitul mediu net și venitul mediu brut pe economie, se va calcula un impozit de 15%, fără a fi

luată în calcul posibilitatea ca eventuala componentă ”contributivă” să se regăsească între cele două praguri stabilite sau poate chiar să le depășească, cu posibilitatea încălcării dispozițiilor articolului 44 al.1-4 Constituția României și cu evidenta încălcare a dispozițiilor articolului 1 al. 5, articolului 15 al. 1 și 2, articolului 16 al. 1 și articolului 56 al. 2 și 3 din Constituția României.

Defalcarea pe componente a unui venit și apoi impozitarea separată a acestor componente nu este o operațiune prevăzută în legea fiscală în cazul altor categorii de venituri, constituind în fapt o modalitate discriminatorie de impozitare/taxare a pensiei de serviciu, modalitate care încalcă dispozițiile constituționale precitate.

Legile nr. 303/2004 și nr. 303/2022 fac referire la pensia de serviciu ca despre **un venit în integrum**. Insistăm: faptul că pensia de serviciu conține și o parte contributivă nu schimbă **caracterul unitar și unic al venitului**, căci în caz contrar legea ar trebui să prevadă noi cote de impozitare în cuprinsul articolului 64 din Codul fiscal, fapt care însă nu s-a realizat.

Modalitatea de stabilire a pensiei de serviciu este clar prevăzută în legea actuală, nu este defalcată pe componente, pensia de serviciu a magistraților fiind în quantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

NU este prevăzut în lege care este procentul, din cei 80% reprezentate de indemnizația de pensionare, pe care statul îl acordă cu titlu de *compensație* și pe care are posibilitatea, inclusiv potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, *de a-l modifica sau chiar elimina, în funcție de politica statului în domeniul asigurărilor sociale*, însă doar pentru viitor.

Tocmai prin stabilirea quantumului pensiei de serviciu prin raportare la un procent fix din indemnizația unui magistrat în activitate se asigură – din perspectiva principiului independenței magistratului, persoanelor aflate în aceeași situație juridică, respectiv beneficiarii de venituri din pensii și/sau indemnizații pentru limită de vârstă acordate în baza unor legi sau statute speciale, același tratament juridic sub aspectul modului de fiscalizare a venitului, cu respectarea dispozițiilor art.56 alin.(2) din Constituție referitoare la justa așezare a sarcinilor fiscale.

Curtea Constituțională a reiterat, inclusiv prin Decizia nr. 467/2023 (paragraf 162), că *statul este liber să decidă cu privire la aplicarea oricărui regim de securitate socială sau să aleagă tipul sau quantumul beneficiilor pe care le acordă în oricare dintre aceste regimuri. Singura condiție impusă statului este aceea de a respecta principiul nediscriminării, fiind absolut necesar ca măsura de reformare a regimului fiscal privind pensiile obținute în baza unor*

legi sau statute speciale să fie aplicabilă tuturor categoriilor de beneficiari ai unor astfel de pensii, fără distincție.

[Decizia nr.900 din 15 decembrie 2020, paragraful 140]

Vă rugăm să observați însă că statul nu modifică dispozițiile privind cuantumul pensiei de serviciu, cu indicarea concretă a *compensației* pe care o acordă magistratului, în continuare pensia de serviciu reprezentând 80% din indemnizația brută din ultima lună de activitate sau, așa cum se intenționează pentru viitor, 80% din media indemnizațiilor brute avute în ultimele 48 luni de activitate.

Învederăm că stabilirea ca etalon/prag valoric de la care se calculează alte trepte de impozitare trebuie să fie realizată în mod clar, precis, cu luarea în considerare atât a deciziilor Curții Constituționale, cât și a Constituției României. Cuantumul pensiei nu poate fi unul fluctuant de la lună la lună, nu poate depinde de factorul politic într-o măsură mai mare decât permite legea factorului politic să stabilească în cazul restului cetățenilor României.

Din această perspectivă vă rugăm să observați că persoanele beneficiare ale pensiilor de serviciu (însă și cele care beneficiază de pensii în sistemul public de pensii) au obținut în instanță drepturi salariale restante care nu sunt încă pe deplin executate de statul român, care modifică baza de calcul lunar sau anual, ceea ce face ca așa numitele ”praguri” valorice stabilite prin noul articol 101 Cod fiscal - salariu mediu brut sau net pe economie – să afecteze chiar așa zisa componentă contributivă, cu consecințe asupra cuantumului sumelor ce se plătesc cu titlu de pensie și cu posibila încălcare a dreptului de proprietate.

Mai mult, pentru celelalte categorii de pensionari care obțin pensii de serviciu și care nu au fost obligați la contribuții potrivit legilor în vigoare la momentul încasării salariului, impozitarea peste un anumit quantum salarial, subiectiv, reprezintă o veritabilă expropriere, întrucât li se impune o sarcină fiscală disproporționată.

Dispozițiile articolului nou introdus XVIII reprezintă în fapt o sancționare de către Stat a beneficiarilor de pensii de serviciu, ”sancțiune” aplicată pentru că la momentul la care s-au aflat în serviciul public, exercitând profesiile ce au generat pensia de serviciu, Statul, care îi plătea, nu a plătit contribuții de pensie pentru ei, astfel cum a plătit pentru restul salariaților săi (personal contractual, demnitari, funcționari publici, etc), întrucât nu exista o obligație de plată a acestor contribuții.

Chiar raportarea legiuitorului, în stabilirea unor așa zise praguri de impozitare, la venitul din "salariu" mediu net pe economie sau "salariu" mediu brut pe economie și doar în cazul pensiilor de serviciu, constituie o încălcare a principiilor nediscriminării prevăzut de **art. 16 al 1 din Constituția României**. Spunem aceasta întrucât în această modalitate poate fi (și este afectat) quantumul pensiei din sistemul public stabilit în baza principiului contributivității.

Accentuăm asupra faptului că stabilirea acestor praguri valorice doar cu privire la pensiile de serviciu și fără luarea în considerare a faptului că indemnizația de serviciu (cum este și cazul magistraților) nu cuprinde toate componentele salariului (ore suplimentare, spor de vechime în muncă etc) pe care alte categorii de cetățeni le au, încalcă dispozițiile **art. 15 al 2 din Constituția României**.

Compensația, așa numita parte necontributivă, pe care statul o acordă ca venit unic împreună cu partea așa zis contributivă, procentual în cazul magistraților și stabilit la 80% din quantumul indemnizației de încadrare brute din ultima lună de activitate, nu poate fi impozitată altfel decât restul categoriilor de venituri din pensii, căci atunci statul înțelege în fapt să reducă quantumul pensiilor deja stabilite sau aflate în plată într-o modalitate "elegantă", dar nelegală. Această situație contravine principiului neretroactivității legii civile prevăzut de art. 15 al. 2 din Constituția României și principiului nediscriminării prevăzut de art. 16 al 1 din Constituția României, dar încalcă și prevederile art. 56, art. 139 și art. 147 al. 4 din Constituția României.

În sensul celor amintite anterior, Curtea Constituțională a stabilit prin Decizia nr. 467/2023 că *stabilirea prin lege a unui impozit trebuie să respecte cel puțin patru criterii: echitate, proporționalitate, rezonabilitate și nediscriminare. Întrunirea cumulativă a acestor patru criterii legitimează din punct de vedere constituțional stabilirea unui impozit. Printr-o atare conduită, legiuitorul respectă întru totul dispozițiile art.56 și 139 din Constituție, fără a afecta alte drepturi și libertăți fundamentale.*

Din această perspectivă se constată că Autoritatea legiuitoare stabilește, fără luarea în considerare a tuturor aspectelor de legalitate anterior amintite, că pensia de serviciu este compusă din 2 părți contributive echivalente salariului mediu net pe economie și salariului mediu brut pe economie, fără luare în considerare chiar a părții contributive care nu a fost corect calculată anterior și care este imposibil de stabilit în prezent. La aceasta se adaugă o a treia componentă – compensația pe care o acordă statul – care este stabilită cu încălcarea inclusiv a eventualei părți contributive ca fiind cel puțin egală cu salariul mediu brut pe economie.

Amintim că potrivit Deciziei nr 467/2023 a Curții Constituționale *impunerea în sine, așadar orice sarcină fiscală, este grefată pe dreptul de proprietate al contribuabilului și acest drept nu trebuie să fie afectat în substanța sa, este necesar ca modul în care este reglementată contributivitatea fiscală să asigure un echilibru între dreptul de proprietate al contribuabilului și dreptul statului de a impune taxe și impozite* [Decizia nr.900 din 15 decembrie 2020, paragraful 101].

160. *Acordarea suplimentului suportat din bugetul de stat [în privința pensiilor de serviciu] ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu cade în sfera de protecție constituțională a dreptului la pensie și a dreptului de proprietate, astfel că legiuitorul este liber să acorde, să modifice sau să suprimă componenta suplimentară a pensiei de serviciu, în funcție de posibilitățile financiare ale statului. Curtea constată că marja de apreciere a legiuitorului cu privire la valoarea componentei necontributive a pensiei de serviciu sau a pensiei militare, stabilită în mod direct sau indirect (ca rezultat al aplicării unei sarcini fiscale), este foarte largă* [Decizia nr.900 din 15 decembrie 2020, paragraful 136].

161. *Întrucât componenta contributivă a pensiei de serviciu nu constituie bază de impunere a sarcinii fiscale, cuantumului pensiei din sistemul public stabilite în baza principiului contributivității nu este afectat, astfel că instanța constituțională nu poate reține critica potrivit căreia, reconfigurând sistemul de impunere, legiuitorul a creat o discriminare între contribuabilii persoane fizice beneficiare de pensii obținute în baza unor legi sau statute speciale și contribuabilii persoane fizice care realizează venituri din pensii și/sau indemnizații pentru limită de vârstă primite în sistemul public de pensii* [Decizia nr.900 din 15 decembrie 2020, paragraful 139].

162. *Opțiunea legiuitorului în sensul impunerii unei sarcini fiscale asupra unui venit, acordat cu titlu de compensație, cu privire la care are libertatea de a-l modifica sau chiar elimina, în funcție de politica statului în domeniul asigurărilor sociale, se plasează în marja proprie de apreciere, atât timp cât impunerea fiscală vizează toate categoriile de pensii de serviciu și de pensii militare. Astfel, persoanelor aflate în aceeași situație juridică, respectiv beneficiarii de venituri din pensii și/sau indemnizații pentru limită de vârstă acordate în baza unor legi sau statute speciale, li se aplică același tratament juridic sub aspectul modului de fiscalizare a venitului, cu respectarea dispozițiilor art.56 alin.(2) din Constituție referitoare la justa așezare a sarcinilor fiscale. Curtea reiterează că statul este liber să decidă cu privire la*

aplicarea oricărui regim de securitate socială sau să aleagă tipul sau cuantumul beneficiilor pe care le acordă în oricare dintre aceste regimuri. Singura condiție impusă statului este aceea de a respecta principiul nediscriminării, fiind absolut necesar ca măsura de reformare a regimului fiscal privind pensiile obținute în baza unor legi sau statute speciale să fie aplicabilă tuturor categoriilor de beneficiari ai unor astfel de pensii, fără distincție [Decizia nr.900 din 15 decembrie 2020, paragraful 140].

Analizând deciziile Curții Constituționale în materie, rezultă că partea necontributivă a pensiilor de serviciu poate face obiectul unei impozitări distincte față de partea sa contributivă, condiționat de aplicarea acesteia tuturor categoriilor de beneficiari ai pensiilor de serviciu, fără distincție.

Adăugăm însă, aspect care nu a format obiectul controlului de constituționalitate în precedent, că pentru a putea fi impozitate separat cele 2 sau 3 componente ale pensiilor de serviciu (căci legiuitorul face referire în prezent la salariul mediu net pe economie, salariul mediu brut pe economie și partea care depășește salariul mediu brut pe economie) este necesar ca acestea să fie clar precizate, încă din perioada desfășurării activității care permite acordarea dreptului la pensie de serviciu. Procedând în caz contrar este afectat atât principiul contributivității – astfel cum este el înțeles de legiuitor, cât și componenta ”compesatorie” pe care statul deși a înțeles să o acorde și este legal stabilită, acum încearcă să o reducă, mascat, prin impozitare.

2.Reamintim că modalitatea de stabilire a pensiei de serviciu este clar prevăzută în legea actuală, **nu este defalcată pe componente**, chiar dacă beneficiarul pensiei de serviciu a contribuit în decursul timpului din venitul încasat ca și indemnizație laa fudamentarea bugetelor asigurărilor sociale, de sănătate etc.

- **Magistrații au fost omiși din actele normative** care majorau salariile inclusiv în raport cu indicele de inflație, a fost necesară formularea de acțiuni în instanță pentru aplicarea unitară a dispozițiilor legale privind salarizarea– existând și acum cazuri în care veniturile magistraților în activitate, având același grad, funcție și vechime sunt diferite, magistrații pensionari fiind în situații similar.
- **Magistrații au contribuit la bugetul de asigurări sociale în cuantumul prevăzut de lege, însă contribuțiile acestora sunt în cuantum diferit** întrucât și salariile au fost diferite ca

urmare a aplicării neunitare a dispozițiilor legale privind salarizarea - fapt generat de inconsecvența legislativă ce a condus și la formularea de acțiuni în instanță.

Defalcarea venitului constituit de pensie în două sau trei componente, care nu au legătură cu sumele ce pot fi apreciate potrivit principiului contributivității din sistemul public de pensii, va genera inechități între beneficiarii dreptului la pensie, partea considerată contributivă nefiind identică pentru toți magistrații cu aceeași vechime, grad și funcție, astfel că și **impozitul va fi diferit.**

-Pe de altă parte, prin defalcarea – în mod nelegal spunem noi – pe trei componente a pensiei unice de serviciu, nu se stabilește un prag cert de impozitare – de tipul ”treaptă” de impozitare, ci în fapt este **reduc quantumul pensiei în plată, cu evidentă trimitere doar înspre categoria pensiilor de serviciu ale magistraților**, reducere mascată de dispoziția de impozitare cu 15 % a părții ce depășește contributivitatea pentru toate categoriile de pensii de serviciu.

Este fals să se aprecieze că ”defalcarea” pensiei de serviciu în trei componente permite o impozitare progresivă. **Impozitarea progresivă presupune stabilirea unor praguri ale venitului de la care se majorează contribuția către stat, prag care trebuie să aibă același nivel pentru toți destinatarii legii, indiferent de părțile componente ale venitului.**

Apreciem că și ”compesația” ce poate fi acordată de stat are tot caracterul juridic al venitului rezultat din pensie, astfel că stabilirea unei alte modalități de impozitare a acesteia, alta decât pentru restul pensiilor din sistemul public de pensii, are caracterul unei exproprieri, fără indicarea însă și a unei cauze de utilitate publică.

Că ”taxele” ce se doresc a fi impuse, reprezentate de cele 2 categorii de venituri (venitul mediu net și venitul mediu brut), nu sunt și nu pot fi considerate ”impozit” rezultă din aceea că nu se modifică dispozițiile art 64 Cod fiscal în sensul indicării altui procent de impozitare, altul decât decât cel de 10%.

3.Prin noul art. 101 Cod fiscal, astfel cum este modificat prin dispozițiile art. XVIII, sunt stabilite și alte dispoziții cu vădit caracter n constituțional în cuprinsul alineatelor 6,7 și 8.

În condițiile în care Statul nu execută la timp hotărârile judecătorești intrate în puterea lucrului judecat, eșalonând chiar și plata drepturilor salariale restante, stabilirea unor așa numite cote de impozitare de 10%, 15% și 20% doar cu privire la *diferențele de venituri din pensii*

stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, încalcă dreptul de proprietate de care se bucură beneficiarul legii. Întârzierea voită a plății drepturilor salariale și a diferențelor de venituri din pensii, justificată sau nu din punct de vedere economic dar nu din perspectivă constituțională, are ca efect încălcarea dispozițiilor art. 44 al 1-4 din Constituția României.

De asemenea, dispozițiile noului articol 101 din Codul fiscal – articolul XVIII din Legea supusă criticilor prezente – încalcă dispozițiile art. 147 al 2 și al 4 din Constituția României. Vă rugăm să observați că în forma transmisă initial la controlul de constituționalitate se propunea un nivel de impozitare de 15%, care însă a fost considerat neconstituțional de Curtea Constituțională pentru faptul că norma care prevedea acest impozit nu era suficient de clară, fiind astfel contrară art. 1 din Constituție, iar nu pentru quantumul impozitului stabilit.

Sub acest din urmă aspect, Curtea Constituțională a reținut doar că ***impozitarea nu poate avea un caracter sancționator***, pentru că *se ajunge practic la o regândire și o restructurare indirectă a înseși bazei de calcul a pensiei de serviciu, care, astfel cum s-a arătat, trebuie să reflecte o valoare cât mai apropiată de quantumul indemnizației aferente funcției deținute la momentul la care s-a realizat pensionarea. Or, dacă baza de calcul este un element ce ține de însăși asigurarea independenței sistemului judiciar, nu este admisibilă reducerea indirectă a acesteia prin reglementarea unor impozite care în final conduc la o altă valoare a pensiei decât cea comparabilă cu indemnizația unei persoane aflate într-o funcție similară celei din care s-a realizat pensionarea. Așadar, legiuitorul dispune de o marjă de apreciere în domeniul impozitării pensiilor cu condiția să nu încalce garanțiile atașate independenței sistemului judiciar, ceea ce înseamnă că în stabilirea regulilor și bazei de impunere trebuie să manifeste o diligență deosebită.*

Noile procente de impozitare au în vedere quantumuri ale impozitului de 15% și de 20%, cu încălcarea limitelor reexaminării stabilite prin decizia Curții Constituționale nr 467/2023 și cu încălcarea articolului 1 al, 5 Constituția României, în condițiile în care legiuitorul a înțeles să modifice dispoziții care nu au fost apreciate ca fiind neconstituționale.